

ARNHEMSE SCOURANT

De prijs der Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, is ƒ 5 in de drie maanden.

ZONDAG 22 OCTOBER.

De prijs der Advertentiën is, van een Octavo regel, ƒ 1.00, en voor elken regel daaronder 20 centen, behalve 35 centen zegelrecht voor elke plaatsing.

Beginselen volgens den heer VAN HALL.

Het gevolg daarvan is dat geheel van zwakheid, hetwelk de zaken des lands tot de speelballen maakt van eene dikwerf veranderende meerderheid. Volgens het daarentegen, na rijp onderzoek, vaste beginselen, — zijn invloed zou groot zijn en het zou ten nutte van het land werkzaam kunnen wezen.

Herhaald heeft men, zoo in als buiten de Kamer, aan de ministers dat gebrek aan beginselen, hunne zwakheid verweten. Bij elke beraadslaging van eenig gewigt in de Kamer hoorde men de leden daarover spreken; bij de laatste begrotingswetten, onder anderen, vooral de heer VERWEY-ARJAN.

Wat hebben de ministers op die klagt geantwoord? Hebben zij er de onbegrijpelijkheid van aangewezen door zich op voorbeelden te beroepen, in welke zij van hunne gehechtheid bewijzen hebben gegeven? Integendeel, zij hebben ingewikkeld hunne zwakheid erkend, doch deze onder den naam van zucht ter omkering van het gemeen overleg verborgen.

De heer VAN HALL is zoo ver gegaan van te zeggen, dat hij niet geloofde, dat de Tweede Kamer een krachtig ministerie, hetwelk de Staten-Generaal leiden kon, zou wenschen. Dit is eene volkomene bekentenis, dat minister ontvallen, dat het ministerie niet krachtig is.

Maar waarom zoude de Kamer niet geleid willen worden? De leden der Kamer, welke op zulk een ministerie aandringen, bevestigen niet een ministerie, hetwelk met de Kamer doet wat het verkoos, goed of kwaad; zij willen de Kamer niet tot eenen blinde maken, welken men leidt, waarheen men wil, — maar zij willen, dat de overtuiging, welke uit eenen met vaste beginselen spreekt, zich ook aan anderen overbrengt; dat men dan niet door honderde misbegrippen van het spoor gebragt wordt, maar de vraag alleen over de groote beginselen loopt, welke gepast moeten worden. De invloed van beginselen op anderen is onberekenbaar. Worden zij gegeven, alle transactie-geest verdwijnt; want tegen beginselen kunnen niet dan beginselen, met eenige hoop op goeden uitslag, overgesteld worden; want een kracht heerschen in het bestuur.

Ja maar, wij allen volgen beginsels, zegt de heer VAN HALL, al mede de Kamer dat niet, al mede dat oort ontdekt. Dat de Kamer bemerkt, dat niemand dit nog bemerkt, vloeit daaruit voort, dat het zoo verbaal is om te weten wat beginselen zijn; dat beginselen in zaken van regering, zoo min als in zaken van oorlog, te onderscheiden zijn van punten van oorlog. Men moet zoo groot een staatkundig en zijne ervaringe ambtgenooten zijn, dat men moet zoo veel aan de wijsbegeerte als wij hebben, om de meer of minder belangrijke punten van oorlog te onderscheiden. Doch laten wij naar de nederige en verhevene

taal van onzen minister van justitie, thans ondanks zijne onbegrijpelijkheid, ook met de portefeuille van justitie, en zijn lettere taal.

„De minister van justitie (van ankele zijner denkbeelden) niet weet te verheffen, moet geene aanspraak maken op den naam van staatsman; moet niet verlangen, lid eener vertegenwoordigende vergadering of minister te eene verleggenwoordigende staat te zijn. Maar er behoort eene groote mate van praktisch verstand toe, om het juiste onderscheid te gevoelen tusschen beschouwingen, die van overwegenden aard zijn en minder gewichtige opvattingen.”

Men ziet het dus: de beginselen onzer ministers zijn zoo duister en ingewikkeld, dat er eene groote mate van praktisch verstand toe behoort om te vatten, wat zij eigenlijk willen en wat niet. Bij anderen blijkt het, op het eerste gezigt, wat het beginsel is, dat zij wenschen geëerbiedigd te zijn; en welke de gevolgen zijn, die, zonder verkrachting van het beginsel, op verschillende wijzen kunnen geregeld worden. In het hoofd van den heer VAN HALL, die stellig recht en wijsheerte van het recht, publiek en privaat recht verwacht en ondereen mengt, deelen beginsels en punten van ondergeschikt aard in die vanden en behoort er een veel kunst toe om van elkander te onderscheiden, wat de heer VAN HALL in zijnen ouderwetschen stijl en gebrekkige wijze van uitdrukking beschouwingen van overwegenden aard en minder gewichtige opvattingen gelieft te noemen.

Uit het gedrag der ministers blijkt hoe ruim de beteekenis is, welke zij aan die minder gewichtige opvattingen geven, wanneer men hen, om slechts een paar voorbeelden te nemen uit de menigte, welke zich aanbieden, eene belasting ziet voorstellen, die zij vier maanden vroeger, als tot misrekening, meened en zedeloosheid moétende leiden, afkeurde; wanneer men den heer VAN HALL, die zijne riddersporen trachtte te verdienen, door eene gedwongene conversie aan te bevelen, thans hoort zeggen, dat de onschendbaarheid der openbare schuld boyen alle bedenking staat, geen wettelijken waarborg behoeft.

Natuurlijk, dat de heer VAN HALL, die zich zelve en zijne ambtgenooten die groote mate van praktisch verstand toeschrijft, welke beschouwingen van overwegenden aard en minder gewichtige opvattingen weet te onderscheiden, ondanks alle bewijzen van het tegendeel, zich zelve ook kracht toekent.

Zijne zedigheid verbodt hem, dit rechtstreeks te erkennen. Hij zegt daarom slechts: „Men spreekt ongaarne van zijne eigene kracht. Het is geen bewijs van zwakheid, wanneer men daarvan zwijgt, en niemand uwer zal in ernst de be-scheidenheid, die waarmede een minister van zich zelve spreekt, misken; evenmin als men het zwaarmoedige van den heer VAN HALL, dat hij zich verdedigt, swaarmoedig aangeraand wordt. Wanneer de minister dus van zijne zwakke krachten spreekt, zoo moet men begrijpen, dat hij zich voor den Hercules houdt, die de Augias-stallen zuiveren zal.

Avis au lecteur. De man, die, gelijk hij zelf, vol nederigheid, den heer LUZAC toevoegt, „in oogenblikken een groot besluit wist te nemen, van nimmelijk den lang begeerd last der portefeuille van justitie op zich te nemen; de man, die, met zoo groote mate van praktisch verstand begaafd is, dat hij beschouwingen van overwegenden aard van minder gewichtige opvattingen weet te onderscheiden; die, ondanks dat alles, vol zedigheid, slechts van zijne zwakke krachten spreekt, — wie zou dien man van gemis aan beginselen, van zwakheid en transactie-geest durven beschuldigen?

Op zulk eene verdediging des ministers is geene repliek mogelijk. Vol verbazing over de zeldzame vereeniging van zooveel kracht, talenten, fine re-denering en welsprekendheid werpen wij de pen weg.

Buitenlandsche berichten.

POLEN.

Warschau, 14 oct. Gedurende deszelfs verblijf in de vesting Modlin heeft de keizer, onder dagteekening van 26 september, eene ukase uitvaardigd, waarbij de joodsche bewoners van het koninkrijk Polen met den 1sten januari 1844 tot persoonlijke dienstpligtigheid worden genoodzaakt.

Van dien tijd af aan vervalt de jaarlijksche afkoop van 105,299 z. r., welke tot dus ver door de joden in dit koninkrijk in plaats der dienstpligtigheid werd geleverd.

ITALIE.

Turin, 3 oct. Uit Rome verneemt men, dat wijlen koningin Marie Clotilde Adelaide, gemalin van koning Karel Emanuel III, heilig zal worden verklaard. Het instructie-proces is reeds den 17den der vorige maand in Rome begonnen. De overledene, welke in den roep der heilichheid den 7den maart 1802 te Napels stierf, was in het jaar 1759 te Versailles geboren. Er worden hier reeds voorbereidselen gemaakt om deze, voor de heerschende dynastie zoo aangename, gebeurtenis met de grootste kerkelijke pracht te vieren.

Turin, 5 oct. Voor eenige dagen ontstond tusschen den markies van Dalmatië, gezant van Frankrijk aan ons hof, en de Oostenrijksche legatie een zonderling geschil, hetwelk niet weinig stof tot gesprekken in de diplomatieke kringen oplevert. De markies van Dalmatië, die een nistatie naar Venetië wenschte te maken, zond als naar gewoonte, zijnen pas naar het Oostenrijksch gezantschap, om denzelfden te laten viseren. Hij kreeg tot antwoord, dat, daar de keizer van Oostenrijk tevens koning van Dalmatië is, de Oostenrijksche regering geen titel van hertog of markies van Dalmatië kon erkennen. Men vroeg er hij, dat het hof van Weenen, ten opzichte der vreemde titels, het beginsel volgde, van slechts zoodanige titels te erkennen, welke eene herinnering aan overwinningen zijn; maar geene zoodanige, welke de inneming en het bezit van eene thans tot den Oostenrijkschen staat behoorende provincie aanduiden. Zoo, bij voorbeeld, zou men den titel van hertog van Montebello in Oostenrijk toelaten, maar geen zins de titels van hertog van Dalmatië, Treviso, Padua, enz. Het Oostenrijksch gezantschap verzocht derhalve den markies, gedurende zijne reis door de Oostenrijksche staten, eenen anderen titel aan te nemen, dewijl

DUITSCHLAND.

ENGLAND.

FRANKRIJK.

Binnenlandsche berichten.

Het is noch te verwachten noch te wenschen dat de beraadslagingen alsdan werkelijk zullen gehouden.

De leden dezer vergadering zijn in de aangename maand juli, moeilijk in de hoofdplaats dezer provincie bijeen te krijgen, moeilijker nog meer dan acht dagen van huis te houden. Wat zal er dan nu in de ongestilde, dikwerf gure, maand oktober, gebeuren? Zal niet de een door de jagt, de ander door zijnen warmen haard, de derde door de pelagra, de vierde door het allerheiligen van dienstboden, of misschien door woning moet verwisselen, verhinderd worden, ook ten huse te begeven, om zich geheel aan de behandeling van staatszaken toe te wijden?

Men moet, om billijk te zijn, ook bekennen, dat hij, reizen voor anderen van dagen in dit jaargetijde niet uitlokkend, voor velen, die van de uiterste plaatsen van dit gewest moeten opstaan, niet zonder bezwaar is; want de tijden zijn voorbij, toen de Reunieren, om, tijdig ter vergadering in het heilige land te verschijnen, zonder aarzelen gewapend in den stroom sprongen en denzelfden kloekmoedig overkwamen.

Het staat, alzoo te gebeuren, dat de heer staatsraad Gervens van Gelderland op 24 oktober 1843, ook met zijn beste oogen, geen 46 of 47 jaren der openbare bestuuring in de ruime, ofschoon dan ook wel verwarde staten-vergadering zal kunnen tellen.

De heer de G. ook al, tegen verwachting, anders mogt uitvallen, dan nog is het te wenschen, dat de vergadering dit belangrijke onderwerp niet in weinige dagen of uren, en alzoo met overhaasting, zal afdoen. Het onderwerp is uiterst gewichtig. Het tegenwoordig nog in werking zijnde reglement heeft stof opgeleverd tot een onafzienbare rij van bezwaren, klachten, reclamies, zelfs tot een zeer aanzienlijk aantal procedures. Het wordt gezegd het slechtste te zijn van al de slechte wettelijke en reglementaire bepalingen, welke de laatste jaren zoo rijkelijk opleverden. De noodzakelijk gekleurde herziening van dit werk zal alzoo wel bedaard en voorzigtig mogen worden bewerkstelligd.

De commissie heeft vijftien maanden aan het ontwerpen van het nieuwe reglement besteed: zal de vergadering daarover in weinige dagen of uren oordeelen en uitspraak doen?

De stukken, die gelezen, vergeleken, en overwogen moeten worden, zijn vele en omslachtig: zal men zoo haastig uitspraak doen, zonder dezelve zelfs maar te hebben kunnen inzien?

Gevaar, in het verschuiven dezer beraadslagingen bestaat er niet.

Wat verschuiven mag daarom geacht worden pligt te zijn.

ANNEX, 21 oktober.

De behandeling der strafvordering, tegen den uitgever der *Arnhemse Courant* ingesteld, is door het openbaar ministerie van den 7den tot den 14den november 1843 verschoven. De pleidooijen zullen alzo op laatstgenoemden dag worden gevoerd.

De tijd zal moeten leeren, of zoodanige inspanning voor de centrale afdeling op den duur vol te houden is en het voorgestelde doel zal bereiken.

gen leiden in het openbaar, en 17 maken met gesloten deuren.

Indien die veelvuldige bemoeijingen met regelmaat afgeloopen zijn; indien ik eenig nut heb mogen stichten, — het is voorzeker aan uwe welwillendheid grootelijks te danken.

Uwe vriendelijke medewerking wildt mij eene zware taak gedurig verligten, in moeilijke oogenblikken mij bemoeijigen en ondersteunen, en op het laatste mij een vleijend bewijs van goedkeuring schenken. Ontvangt voor dit alles, Ed. Mog. Heeren! mijnen opregten dank en de betuiging, dat het mij eene steelende herinnering aan het afgeloopen gewichtige tijdperk zal zijn, gedurende de rest van mijn leven.

Aan mijnen opvolger draag ik thans het voorzitterschap over, met den wensch, dat hij diezelfde medewerking zal ondervinden, en met de verzekering, dat hij op de mijne rekenen kan.

Mogt hij tot stand zijn komen, wat ik hoop dat Gods goedheid in de afgeloopen zitting zal hebben voorbereid, vaste grondslagen, welke de rust voor ons dierbaar vaderland en voor ons geliefden, al tijd te behoudigen dening, want beiden zijn aan elkander verbonden.

AANSpraak van den heer LUYBEN bij het aanvaarden van het voorzitterschap der Tweede Kamer.

Edel. MOEDERDE HEEREN!

Door de welwillendheid van U Ed. Mog. tot eersten candidaat voor het voorzitterschap dezer aanzienlijke vergadering gekozen, heeft het Z. M. onzen geëerbiedigden koning behaagd, die keuze, door mijne benoeming tot die verhevene betrekking, te bekrachtigen.

Ik zeg U. E. M. hartelijk dank voor de eervolle onderscheiding; ik zeg u dank voor het in mij gesteld vertrouwen.

Nooit had ik mij daarvan vleijer; dat ik eenmaal den voorzitters-stoel in 's lands vergadering bekleden zou: niet, omdat ik vooronderstellen kon, dat eenig vooroordeel of schijn van partijdigheid zich daartegen bij U E. M. kon verzetten; maar, omdat ik mij te zwak gevoel, om, zonder bijzondere ondersteuning, de pligten, daaraan verbonden, naar behooren te vervullen.

U E. M. hebben, in de moeilijke omstandigheden, waarin Nederland verkeert, eenen zwaren last op mijne schouderen gelegd. Om dien last te kunnen torschen, heb ik op nieuw uwe welwillendheid, heb ik vooral uwe toegenegenheid, uwe ondersteuning nodig. Deze — ik durf er op rekenen — zullen U E. M. mij niet weigeren.

Daardoor geschraagd, mag ik de hoop voeden, dat ik de op mij, als voorzitter van dit hooge staatsligchaam, rustende verplichtingen, naar uw altes genoeg, zal kunnen volbrengen.

Wij beleven tijden, die onze onafgebroken zorgen voor het welzijn des dierbaren vaderlands gebiedend noodzakelijk maken. Die zorgen sullen wij, met al de kracht die ons gegeven is, gezamenlijk ten beste aanwenden, en dan mogen wij ons met vertrouwen het vooruitzicht voorspiegelen; dat, door een welgemeend en openhartig gemeen overleg tusschen de regering en deze Kamer, de donkere wolken, die Nederland thans benevelen, zullen verdwijnen en zich wederom een heldere hemel boven onzen geliefden geboortegrond zal laten aanschuiven.

Op het voorbeeld van mijnen voorganger, zal ik de handhaving der wetten in al mijne handelingen betrachten en voorstellen. De stipte opvolging van ons reglement van orde zal mij tot die handhaving ten leiddraad strekken.

Ed. M. Heeren! wij allen kunnen maar een doel hebben. Dat doel is het best van het vaderland. Laten wij, ter bereiking van hetzelfde, geene moeite ontzien, geene zorgen vreezen, geenen arbeid te zwak achten, en wij zullen, onder de bescherming van den Almagtigen, veel godesdiensten bewerkstelligen.

Ik verzoek, dat het voorzitterschap dezer vergadering te aanvaarden.

Ingezonden stukken.

Beschouwingen over den financiële toestand des vaderlands, in verband met de verworpen wet tot regeling der openbare schuld, en de gewijzigde financiële voorstellen. — In 's Gravenhage en te Amsterdam bij de GEBROEDERS VAN CREEF. — 1843.

Onder den bovenstaanden titel zag, in de laatste dagen, een vlagschrift het licht, van hetwelk wij den inhoud en de strekking willen nagaan. De schrijver vond goed zijnen naam te verzwijgen, doch is, naar allen schijn, een der leden van de Staten-Generaal, welke zich verhoovaardigen niet te hebben medegewerkt tot de verwerping der beruchte conversie-wet. Volgens hem is het oogenblik geboren om de algemeene aandacht nogmaals op dit belangrijk onderwerp te vestigen; om de natie de oogen te openen voor de rampzigtige gevolgen dier verwerping; en om ons, kan het zijn, tot het verworpen plan terug te voeren.

Tot bevordering van dit doel worden een aantal staten overgelegd, volgens den schrijver het bewijs leverende, dat de rekeningen en andere stukken, welke in oktober 1842 en later aan de Staten-Generaal zijn medegedeeld, wegens de algemeene begrootingen over de dienstjaren 1836—1841, zoodanig zijn ingericht, dat men daaraan den toestand van die dienstjaren kan leeren kennen; en uit dezelve alverder de staat van den achterstand van 1840 en vroeger voldeende blijkt. Bij deze staten zijn eenige berekeningen gevoegd, aanteekeningen welke de gevolgen bij het vastslagen der conversie geweest zijn zoodanig, welk verhoet de gewijzigde begrootings-wetten voor uitgaven en middelen, ten aanzien van het te kort, waarin jaarlijks door eene nieuwe belasting zal moeten worden voorzien, leveren, en welken invloed het wetslagen der conversie zoude hebben uitgeoefend op de jaarlijksche begrootingen.

Wij hebben ons de moeite gegeven, bij herhaling, de voorgelegde berekeningen te volgen, en moeten den schrijver voor het openbaar maken dier stukken dank weten; ofschoon wij niet verzwijgen willen, dat de aantooning der voordeden, welke uit de verworpen conversie-wet zouden zijn voortgevloeid, van de gunstigste zijde is voorgesteld. Hoe dit zij, wij looven wij niet, dat wij aan iemand, die ons wijzen zouden door stil te staan bij die berekeningen, daar wij het voor zeker houden, dat wij zulke niet behoeven om het doel van den schrijver te bestrijden. Dit is de taak, welke wij ons voornemen, en waarbij wij gaarne willen aannemen, dat door hem voldoende betoogd en met bewijzen gestaafd is, wat hij heeft willen betoogen; dit, namelijk, dat de minister nochtan den toestand der financiën heeft doen kennen zoo als dezelve op dat tijdstip was; en dat, wanneer de verworpen conversie-wet tot stand gekomen was, vooreerst geene nieuwe belastingen konden zijn noodig geweest, om den evenaar tusschen ontvang en uitgaven in het midden te zien verwijlen. — Wij willen dit aannemen, zeggen wij, ofschoon wij daarom niet voorbij zien den beduidenden schuldenlast, waarmede onze nu reeds onoverkomelijke schuld zoude zijn vermeerderd [eene aangelegenheid van welke de schrijver overbodig vindt te reppen] en wij alverder tot heden niet inzien, dat wij den heer nochtan voor zijne mislukte poging dank verschuldigd zijn, veel minder nog dat zijne aftreding voor het welzijn van het vaderland betreuningswaardig getoond worden kan.

Wij vermoeden, dat wij, om het doel van het onderwerpt vlagschrift, (de terugkeer tot de verworpen conversie-wet) te bestrijden, volstaan kunnen met de beantwoording der volgende vragen, deze of wij, wanneer de verworpen conversie-wet was aangenomen, uit onze financiële ongelukkenheden voor langen tijd gered waren? of men vermoeden mag aan de billijke verwachtingen van het volk te zullen hebben beantwoord, wanneer men, de schulden niet vermeerderende, zonder het afschrijven van nieuwe knellende belastingen, een evenwigt tusschen ontvang en uitgaaf zal hebben daargesteld? of de conversie-wet, aangenomen zijnde, ons zoude hebben kunnen bewaren voor een staatsbankroet, wanneer wij in verwickelingen met het buitenland geraken zullen?

Op alle deze vragen kunnen wij geen ander dan een ontkennend antwoord geven, en daarom verheugden wij ons, toen de conversie-wet verworpen werd; niet omdat wij eene conversie onzer schuld in min-

der rentengevende geene hoogstwenschelijke zaak achten, maar omdat het voorstel, dat daartoe brengen moest, te veel omvattend was, en onzen schuldenlast zoude hebben vergroot; omdat het onvoldoende was om ons te redden; omdat het geen radikaal middel was waardoor wij voor altijd geholpen waren; en omdat een redmiddel, dat ons niet langer dienen kan dan ons land in vrede is met het buitenland, en wij onze Oostindische koloniën bezitten zullen, ons een te armzalig redmiddel toescheen om er lang bij te verwijlen, en om het geschikte oogenblik voor dieper grijpende maatregelen aan hetzelfde ten offer te brengen.

Sedert vond niets plaats, waardoor onze zienswijze gewijzigd werd; niets wat aanleiding geven konde, om de oprakeling der verworpen wet als eene wenschelijke zaak te beschouwen.

Het is tijd, meer dan tijd, dat aan onvolledige, op eene gelukkige toekomst bouwende, halve maatregelen een einde kome; dat een eenvoudig, weinig kostbaar staatsbestuur worde ingevoerd; dat de bestaande bronnen van volkswelvaart worden verbeterd, en nieuwe bronnen voor het volksbestaan geopend worden. Lang genoeg zijn, desloofs, schulden op schulden gestapeld, en is het volk van belasting tot belasting gesleept, zonder dat het eenig voordeel van zoo zware offers genoot. Onwetendheid of euveldmoed kunnen alleen nog vermeenen, dat een bestuur genoeg doet, wanneer het de zaak slepende houdt, zonder dat het nieuwe belastingen afperst, om overbodige uitgaven te bestrijden; wanneer het het waggelend staatsgebouw voor de gevaren van het oogenblik weet te beschutten. Wij verafschuwen dat beginsel; wij vragen meer. Het volk kan niet langer de overzware bestaande belastingen blijven dragen, zonder tot armoede te vervallen; het kan zich niet te vrede stellen met de welwillende pogingen om nieuwe en nog meerder nijpende belastingen af te weren. — Of is het te veel gezegd, dat de natie onder de reeds bestaande lasten wegzak en verarmde? Ga dan naar onze handelsleden, waar men te vergeefs naar handel en welvaart zoeken zal, omdat de handel zich verlegd heeft naar elders, waar minder lasten drukken; ga dan in onze fabrieksplaatsen, om de staten der bedceld wordende armen te raadplegen, of ga naar onze bedelaars-koloniën, waar de, uit gebrek aan werk, met vrouw en kinderen verhongerenden, verijld om opname smeekenden, worden afgewezen, omdat men voor zoo velen geen plaats meer vinden kan. — Lust het daarna nog te beweren, dat alles, als thans, zal kunnen blijven voortduren, wanneer maar geene nieuwe belastingen noodig zijn zullen, — wij berusten er in. Het tijdstip zal spoedig genoeg aanlichten, waarin de schillen van de oogen vallen zullen.

Hoeveel wij ook aan eene conversie onzer schuld in minder rentegevende hechten, dezelve dringend noodzakelijk achten, — wij verlangen den heer ROCHUSSEN niet terug om ze daar te stellen. De conversie der uitgestelde schuld ligt nog te versch in het geheugen, om den man, die dezen maatregel ontwierp, ondermaal aan het hoofd onzer geldmiddelen te wenschen. Die conversie toch was eene eerste schrede op den verderfelijken weg tot ondermijning van het staats-crediet, door welke wantrouwen tegen het bestuur, in het nakomen van aangegane verbindtenissen, geoorloofd werd. En toch, wij erkennen de moeilijkheid eener keuze voor eenen minister, die, bij bekwaamheid, vastheid van karakter genoeg bezit, om die betrekking naar eisch te vervullen. Het is niet gemakkelijk den man te vinden, dien het, bij dat alles, meer om het wijlzijn van het vaderland, dan om zijne eigen verheffing te doen is. Van daar dat eenigen nu reeds hoopvol naar Brussel om hunnen ruzzen uitzien. Intusschen dobbaren wij voort van achterstand tot achterstand, van schuld tot schuld, van belasting tot belasting, en zien wij den eenen minister na den anderen opvolgen, totdat eindelijk bij de geringste verwikkeling met het buitenland onze koloniën ons ontrappen zullen, en door dat verlies ons financieel stelsel als een kaartenhuis te zamen vallen zal. Dat wij, zoo wij niet onmiddellijk den ingeslagen weg verlaten, daartoe komen moeten, is wel voor weinigen twijfelachtig; of dit wat vroeger of later plaats hebben zal, doet minder ter zake af. Gelukkig hij, die onder zulke omstandigheden zich bij tijds zal gered hebben, door zijne bezittingen buiten schadebereik te stellen. Jammer maar, dat het werkzaamst deel van het volk, de kern der natie, dit zelden vermogen. De burgerstand zal de schade het pijnlijkst treffen; de geslagenen zullen de boete betalen.

Blijven ons dan geene wettige middelen meer overig om zoo veel jammer te voorkomen?

17 oktober 1843.

P.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 12 tot en met 19 oktober.

Gehuwd: D. Stakebrand met N. M. F. Jansen.

Bevallen: R. Verhoef, geb. Adams, Z. — J. Coers, geb. Gerritsen, Z. — G. Louwerier, geb. Thijssen, Z. — A. M. Randrup, geb. Kemp, Z. — J. C. J. Mulder, geb. Montsing, D. — E. van Hattem, geb. Frieters, D. — M. L. Kooijer, geb. Leerf, D.

Overleden: C. Brugman, 4 j. 5 m. — P. Kamps, 3 w. — A. Jansen, 14 j. 3 m. — F. Kok, 4 w. — J. de Groote, 8 j. 4 m. — L. F. Hoedt, echtgenoot van H. Beukes, 29 j. 9 m. — F. VV. Lohmeijer, 27 j. — G. M. Grevenstak, 6 w. — J. Adriaen, echtgenoot van J. J. van Gaalen, 41 j. 11 m. — H. Spaan, 11 j.

TE NIJMEGEN.

Gehuwd: M. T. Hekking met A. M. Tellings. — J. C. Kamps met T. Hendriks. — M. Ditters met J. Mooren. — T. J. Berenbroek met E. van de Vathorst.

Bevallen: D. Maassen, geb. Kappel, Z. — C. Limpers, geb. Dekker, D. — E. Potthast, geb. Hoogveld, Z. — J. VV. Nijhacker, geb. Essers, Z. — A. E. Timmermans, geb. Jansen, D. — A. Essers, geb. Haaks, Z. — G. VVeijers, geb. van Hoogstraten, Z. — C. Lamers, geb. Jansen, D. — J. Thonissen, geb. Begmer, Z. — M. L. H. Teeuwissen, geb. Sax, D. — J. M. Le Maire, geb. Saalmans, D. — H. van Kuppeveld, geb. Gietmans, D. — E. Beckers, geb. Broekstuit, D.

Overleden: H. van der Kruid, 36 j. — C. de Jong, 29 j. — H. Mulder, 4 j. — J. Aalbers, 8 m. — D. Janssen, 50 j. — J. H. de Ridder, 6 m. — J. Cornelissen, 80 j. — B. de Groot, 2 j. 6 m.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: K. Nengerman met A. Naaldenburg.

Bevallen: J. J. M. Plettenburg, geb. Nijboer, Z. — J. VV. Bakker, geb. Linjveld, Z. — H. P. Iliohan, geb. Overdijkink, D. — G. A. van der Zwaan, geb. Gerhards, D. — A. VV. Lobart, geb. Bouwman, Z. — A. Duinkerken, geb. van der Wold, Z. — A. Hiddink, geb. Schuijlenborg, D.

Overleden: J. E. VV. van Tongeren, 3 j. — R. Gipkes, 65 j.

TE TIEL:

Gehuwd: M. Haks, weduwe van C. C. Pijselman met H. J. C. Pijselma. — G. van Hattem met N. van Soest.

Bevallen: G. van Rijnberk, geb. Bor, D. — C. VV. Ehben, geb. Laubingh, twee D. — J. Hijman, geb. VVie-laars, Z. — C. VV. van Loon, geb. van Zoelen, D. — M. VV. de Kleijn, geb. van der Lingen, D.

Overleden: J. J. van Overasselt, 2 m.

Advertentiën.

Mr. H. B. VAN DAALEN,

Notaris te Wageningen, als bij vonnis der Arrondissements-Regtbank te Arnhem benoemd tot den Verkoop der Onroerende Goederen, behorende tot de nalatenschap van Wijlen den Heer G. W. RIESTAP, breeder omschreven bij Biljetten en Annonces in de *Haarlemsche Courant* van den 5den, *Handelsblad* van den 10den en *Arnhemsche Courant* van den 12den dezer, maakt den belanghebbende bekend, dat die Goederen den 17den dezer zijn ingezet, en thans met de hoogen staan als volgt:

No. 1. Eene HEEREN-HUIZING, enz.	f 4,150.
No. 2. Eene DITO	» 2,200.
No. 3. Eene DITO	» 2,010.
No. 4. Eene DITO	» 1,810.
No. 5. Eene DITO	» 4,421.
Massa van No. 1 à 5	f 14,685.
No. 6. Eene HEEREN-HUIZING	f 925.
No. 7. Twee WONINGEN	» 600.
No. 8. Eene WONING met TUIN	» 1,150.
No. 9. 42 Roeden en 26 Ellen BOUWLAND	» 955.
No. 10. Twee WONINGEN en 45 Roeden BOUWLAND	» 1,555.
Massa van No. 9 en 10	f 2,509.
No. 11. 3 Bunders, 81 Roeden en 70 Ellen UITERWAARD	f 5,640.
No. 12. 3 Bunders, 41 Roeden en 20 Ellen UITERWAARD	» 5,550.
Massa van No. 11 en 12	f 11,200.

De finale toewijzing zal plaats hebben op Vrijdag den 27sten dezer, des avonds om 6 ure precies, in het Hof van Gelderland, bij den Heer A. W. RUTGERS, even buiten Wageningen. Degenen, welke verkiezen te hoogen, kunnen zich adresseren ten Kantoren van genoemden Notaris Mr. H. B. VAN DAALEN; terwijl informatie kunnen verkregen worden, mede ten Kantore van den Notaris J. KUIJK, aldaar. *Brieven franco.*

TE NIJMEGEN.

Een BOVENHUIS, bevattende vijf KAMERS, KEUKEN, ZOLDER, enz., enz. — Te bevragen bij W. BOERBOOM, Mr. Timmerman, in de Koningsstraat, te Arnhem.

+++ De Ondergeteekende heeft, in zijne
+++ nigheid van Curator in den Faillieten
+++ van C. L. SCHENK, te Arnhem
heden de rangschikking ter Griffie der Arrondissements-Regtbank te Arnhem nedergelegd, om daar, gedurende 14 dagen, ter inzage van een te verblijven.

Arnhem, den 20sten October 1843.

Mr. G. EVERTS, P.P.A.

TE NIJMEGEN.

Tegen Mei of eerder, op eenen der vrolijkste plaatsen binnen Arnhem, een BOVENHUIS, met vijf OPANG, bevattende vijf, alle behangen en getimmerde, KAMERS, waarvan twee aan de Straat komende, KEUKEN met WELWATERS-POMPE, vrijen ZOLDER en Kelder, met verdere, GEMAAKEN en KASTEN voorzien. — Te bevragen bij VERSTEEG, in de Oeverstraat. *Brieven franco.*

PELTERIJEN.

In het Depot van Hoeden en Petten, Vijzelstraat, Wijk D, No. 80, te Arnhem.

De Ondergeteekende brengt het geëerde Publiek in kennis, dat hij ontfangen heeft een keurig assortiment WINTER-GOEDEREN, als: Bonte en GEN voor HEEREN-JASSEN en MANTELS; met ders dito losse KRAGEN; voorts BOA'S, MOFF, COLLIERS en MANCHETTEN voor Dames; zeer gant, met Bent, gegarneerde CHAUSSERIE, Jongens- en Meisjes CASTOREN-HOEDEN, WINTER-PETTEN, enz. — Ook zijn aldaar te bevragen LEDEREN REIS-KOFFERS en HOEDEN-ZEN, alles van de beste kwaliteit en tot zeer billijke prijzen.

J. LEENARTS.

De Wed. L. J. PRINS,

in MANUFACTUREN,

in de Rijnstraat te Arnhem, en

in de Spuistraat te 's Gravenhage,

Heeft verscheidene nieuwe ARTIKELEN voor Saisoen ontvangen.

§ § § De zoogenaamde echte PATENT-WA
§ § KAARSEN, zijn in alle grootten vermind
§ op 55 Cents per Pak.

Ontvangen extra fijne royale WHIST-KAARTEN van 20 tot en 30 Cents het Spel.

S. L. JACOBS

Galanterie-Magazijn, te Arnhem.

* P. N. VAN KAMPEN, Boekhandelaar te Arnhem, heeft uitgegeven en verzonden:

I. C. G. ADDISON, ESQ. *Geschiedenis der Tempeliers*; naar den 2den druk uit het Engelsch vertaald door Mr. C. J. ZWEERTS. Twee deelen compleet, met net, f 1.

De erkende historische waarde van dit werk, gepaard met het onderhoudende van het onderwerp, maakt het zeer voor liefhebbers van geschiedkundige lectuur, als voor wone lezers hoogst belangrijk.

II. DE MARKIEZIN. Een waar verhaal, door ELIS BETH THORNTON. Twee deelen compleet, met 24 netten f 1.

Ofschoon van eene tot nog toe onbekende Schrijfster, behoeft dit verhaal, wat boeiende schildering en levendige voorstelling betreft, niet voor de beste der hedendaagse Romans achter te staan; en de belangstelling wordt verhoogd door de sombere waarheid, die daaraan ten grondslag ligt.

III. A. L. G. TOUSSAINT, *eene Kroon voor REL den Stoute*. Een deel, met vignet op staal f 1.

IV. J. F. COOPER, *De Hertendooder*. 3 deelen, met vignet f 3.

V. E. L. BULWER, *De Familie Beaufort*. 3 deelen, met 3 vignetten f 3.

VI. BLOEMEN, *gegaard uit den Lusthof der Nederlandsche Poëzy*. In net Karton met 2 Staal- en 2 Kopgravuren f 2.

VII. KINDER-LIEDEREN. Voorden van J. P. H. Zangwijzen van A. TEN CATE, J. A. Z. DAVID, NING, W. SMITS en J. J. VIOTTA. Eerste Deel, a 40 Cents, bij 25-tallen a 32 Cents.

Het hoofd-bestuur van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen heeft, in deszelfs onlangs voorgedragene lijk verslag, zich zeer gepast omtrent dit werkje laten, en het voor het onderwijs in Scholen en Huisgezinnen bijzonder aangeprezen.

Markt prijzen.

Arnhem, 20 oktober 1843.

Oude Weet van f 9.20 tot f 10.00; Nieuwe Weet van f 7.20 tot f 8.00; Rogge van f 5.25 tot f 5.80; Gerst van f 5.20 tot f 5.50; Garst van f 4.75 tot f 5.00; Haver van f 0.00 tot f 0.00; Voerhaver van f 3.10; Witte Boonen van f 0.00 tot f 0.00; Groene Boonen van f 0.00 tot f 0.00; Groene Erwt van f 0.00 tot f 0.00; Groene Erwt van f 0.00 tot f 0.00; Avelzaad van f 0.00 tot f 0.00; Aardappelen van f 1.00 tot f 0.60 tot f 0.70 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 21 Oct 3 El 7 Palm 5 daam; gew. 0 Duim.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, P.P.A.